

دوستان ما

■ چه گندم‌های زرد قشنگی این‌ها را چه

کسی کاشته است؟

کشاورز؛ همان کشاورز کوشایی که دوست

ماست.

■ چه نان گرم و خوش مزه‌ای! چه کسی

آن را پخته است؟

نانوا؛ همان نانوای سحر خیزی که دوست

ماست.

■ چه کوچه‌ها و خیابان‌های پاکیزه‌ای!

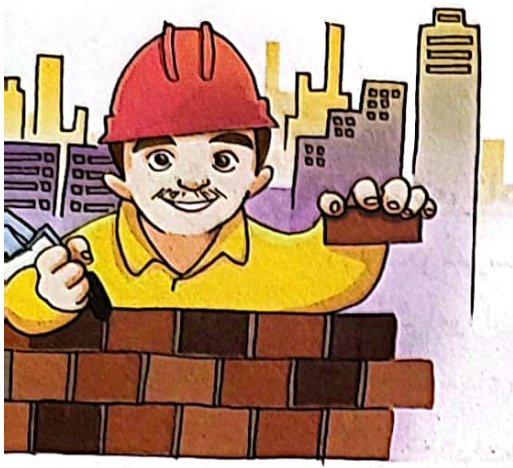
چه کسی آن‌ها را تمیز و پاکیزه کرده

است؟

زنگر؛ همان زنگر زحمت‌کش و مهربانی

که دوست ماست.

■ چه خانه های راحت و زیبای این خانه ها را چه کسی ساخته است؟

بنا؛ همان بنای پرکاری که دوست ماست.

■ چه باغ های سرسبز و چه گل های خوش رنگی این درخت ها و گل ها را در این باغ ها، چه کسی کاشته است؟

باغبان؛ همان باغبان پر تلاشی که دوست ماست.

■ چه خیابان های منظمی! چه رفت و آمد مرتبی! این نظم

و ترتیب را در خیابان ها، چه کسی ایجاد کرده است؟

مامور راهنمایی و رانندگی؛ همان مأموری که دوست ماست.

■ چه کلاس شاد و بانشاطی! چه دانش آموزان

دوست داشتنی و سخت کوشی!

این گل های شاداب را چه کسی پرورش داده است؟

معلم؛ همان معلم مهربان و دانایی که دوست ماست.

■ این دوستان خوب و چیزهای قشنگ را چه کسی آفریده

است؟ خداوند خوب مهربان

درست، نادرست

۱. رفتگر مدرسه‌ی ما را تمیز می‌کند. ✗
۲. دانش‌آموزان پرتلاش و مهربان را معلم پرورش داده است. ✓
۳. این خانه‌های گرم و راحت را کشاورز کوشا ساخته است. ✗
۴. جریح‌ها را در دستگیره‌های قفسه‌ها با بلفه‌بان پهن کاشته ✓
است.